

GEA-Kring Rijnland bezoekt het Mineralogisch-Geologisch Museum te Delft.

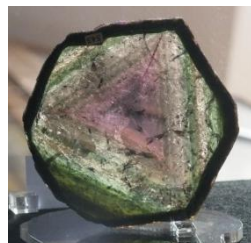
Het Mineralogisch-Geologisch Museum te Delft is onderdeel van het Science Centre van de TU Delft. De collectie is nu eigendom van Museum Naturalis te Leiden. Daaronder is o.a. ook de particuliere verzameling van oud-mijnbouw ingenieur v.d. Sluis ondergebracht.

Iets van de geschiedenis: Kort na de start van de opleiding Mijnbouwkunde, in 1843, werd de collectie opgebouwd. Vooral ter ondersteuning van de studenten. Na 1864 groeide de opleiding en de collectie werd snel groter. Nadat in 1909 de collectie officieel "museum" genoemd mocht worden, kreeg het in 1912 ook een eigen gebouw: "Het Instituut voor Mijnbouwkunde" aan de mijnbouwstraat te Delft. Het gingen vele jaren goed met de groeiende collectie. Maar omdat het belang voor een collectie voor het onderwijs afnam moest het museum in 2007 sluiten en werd de gehele collectie overgedragen aan Naturalis. Gelukkig waren er een aantal enthousiastelingen die het te ver ging

dat er in Delft geen mineralogisch museum meer was. Er wordt immers nog steeds, nu bij de Faculteit Civiele Techniek, Technische Aardwetenschappen, opgeleid in de geo-wetenschappen. Mede dankzij de inspanningen van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs, de Mijnbouwkundige vereniging, alumni van de afdeling Technische Aardwetenschappen van de TU Delft, de Stichting Mineralogisch-Geologisch Museum en een aantal vrijwilligers en sponsors kon een deel van het museum behouden blijven. Ze verhuisde naar de bovenste verdieping in het gebouw en in 2015 werd het museum officieel heropend.

Wij kregen een rondleiding van een van de meest enthousiaste ondersteuners: Kees de Jong (de ontwerper/ontwikkelaar van de tentoonstelling). Hij vertelde over mineralen, nu zijn er zo'n 4700 bekend, maar 2,5 miljard jaar geleden waren dat er veel minder! Een groot aantal mineralen is mee ontwikkeld met de veranderingen in onze aarde (vooral

door de start van de zuurstof ontwikkeling). Hij vertelde dat er best veel problemen waren m.b.t. de veiligheid van de verzameling: asbest en radioactieve mineralen waren niet gewild bij Naturalis! Overigens was er eens een asbestverwerkingsbedrijf dat 10.000 € bood voor een prachtig stuk asbest:gelukkig wilde het museum het

toch niet kwijt. De verzameling is echt indrukwekkend, en voor ons heel leerzaam. Hij is ingericht volgens de classificatie van Strunz. Met veel aandacht voor de vele typen silicaten. Kees vertelde ook over de geologie en ertsvoorkomens in Europa. Zo is er het welbekende dorp Kiruna in Zweden, waar Europa's grootste ijzer

wingebied ligt, en dat in zijn geheel verplaatst wordt vanwege de mijnbouw. En ook over Falun, ook in Zweden, vooral bekend vanwege de koper winning. Maar nog meer bekend om de rode "Falun verf" waar de typische kleur van de huizen in die streek vandaan komt. Wil je eens een heel mooie verzameling van marmers zien dan moet je de

de
haalde nog
hoogleraren
immer, dat
Ook kwam de
verschillende

"boekenkast" bekijken, zeer de moeite waard. Kees een gezegde over graniet van een van de aan: "kwarts, veldspaat en glimmer, die herkent men vergeet je nimmer". toepassing van de mineralen in onze

steeds meer verlangende technologie aan de orde. Denk hierbij vooral aan de elektronica (pc, mobiels, tablet e.d.). Kees vertelde dat momenteel "Urban Mining" heel belangrijk is geworden. Dit voorziet b.v. in ongeveer 50% van onze behoefte aan goud. En dat is maar goed ook, want de aarde is niet onuitputtelijk dus hergebruik is het motto van de moderne "mining". Al met al was het een heel fijn bezoek aan een bijzonder museum. Alleen te bezoeken op afspraak. Het museum is wel op zoek naar vrijwilligers zodat het vaker open kan zijn!!! Zie de site van het Science Centre Delft:

<http://www.sciencecentre.tudelft.nl/over/het-mineralogisch-geologisch-museum-delft/>

